

man kommer fra. Så vil jeg gerne vide, hvordan hr. Helge Adam Møller forholder sig til det faktum, at det land, som de flygtninge, vi her taler om, kommer fra, faktisk er ikkeeksisterende.

Det er det ikke, når man taler om Jugoslavien, og mange af dem, der er flygtet, er netop flygtet, fordi de har identificeret sig selv som jugoslaver. Men ikke blot det, for hvis man taler om bosniere, så er vi jo i en situation, hvor Bosnien er ved at blive delt med aktiv dansk medvirken. Det er ikke vort ønske, at det skal gå sådan, men det er faktisk det, der er ved at ske. Hvilken forestilling har hr. Helge Adam Møller om, hvad man så skal vende tilbage til?

I den forbindelse kunne det jo være interessant at spørge om, hvem det var i det tænkte billede fra indledningen – om det var hr. Helge Adam Møller eller mig – der flygtede til et Balkanland og blev optaget dér. Jeg kunne godt lide at vide, hvilken argumentation der skulle bringe mig tilbage til et Danmark, som eventuelt var blevet opdelt efter en borgerkrig.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Arne Melchior har ikke været her under hele debatten og spørger derfor naturligt, hvor lang midlertidigheden efter konservativ opfattelse skal være; om den skal være 10 år, eller den skal være 8 år.

Det har vi faktisk debatteret meget, og jeg har sagt klart og tydeligt i dag og adskillige andre gange, at midlertidighed efter vores opfattelse er maksimalt 7 år. Hvis der inden for en periode på 7 år bliver normale forhold i det land, man er flygtet fra, skal man altså vende tilbage igen. Dermed er svaret givet på det.

Så spørger hr. Arne Melchior, om man skal holde mennesker i bur. Arne Melchior har en udpræget evne til at skyde modstandere noget i skoene, som de ikke har sagt og heller ikke antydnet.

Vi mener ikke, at der er nogen mennesker, der skal holdes i bur, og specielt da ikke eksjugoslaverne. De er kommet til Danmark i en meget ubehagelig situation. De skal have al den hjælp og støtte, de kan få, mens de er i Danmark. Jeg har utallige gange på den konservative folketingsgruppes vegne holdt taler herfra – senest for 14 dage siden – og sagt, at de efter vores mening i den periode, de er midlertidigt i Danmark, skal have mulighed for at vedligeholde deres erhverv, skal have mulighed for at genoptræne de færdigheder, de eventuelt har

mistet, og deres børn og unge skal have mulighed for at gå i skole og lære bosnisk og forberede sig til den tilværelse – og så kommer pointen, kan jeg sige til hr. Arne Melchior – den tilværelse, de efter vores mening skal tilbage til den dag, der er fred i deres eget land. Det er derfor, vi ikke ønsker, at deres uddannelse først og fremmest skal være en integration i det danske samfunds forhold, for så fortæller vi dem også, at de ikke skal tilbage til deres eget land. Og det synes vi altså er forkert.

Fru Jette Gottlieb sagde, at det kan være svært at vende tilbage til sit eget land, hvis dette land ikke eksisterer mere. Ja, men det tog vi jo altså også højde for, da vi lavede lovforslaget for lidt over to år siden. Der står ikke, at man skal tilbage til lige nøjagtig det amt eller den kommune eller den by, hvor man boede, men bare til et sted inden for det, der er Eksjugoslavien, og det vil sige, at hvis man er flygtet fra Bosnien, skal man tilbage til et sted inden for det territorium, der nu bliver Bosnien-Hercegovina, når en fredsslutning kommer.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Problemet opstår selvfølgelig, hvis man i 7 år har været på ikkeintegration i Danmark, i 7 år har lært bosnisk for at forberede sig til at komme hjem til Bosnien, f.eks. fra det 7. til det 14. år, og så efter de syv år lige pludselig konstaterer, at man alligevel ikke kan komme hjem. Så kan det jo være temmelig svært på det tidspunkt at rette op på det problem.

Nu påtog hr. Helge Adam Møller sig jo rollen som fortaler for de bosniske flygtninge, og det synes jeg var en flot rolle. Men så vil jeg gerne spørge, om der er noget i den foreslåede lovgivning, som forhindrer de bosniske krigsflygtninge i at vende tilbage. Igen for at citere hr. Helge Adam Møllers artikel fra B.T. i dag: Hvis, såfremt, ifald de bosniske krigsflygtninge ikke ønsker at stå bagest i den danske arbejdsløshedskø, men i stedet ønsker at stå allerforrest i forsøget på at genopbygge Bosnien, er der så noget i loven, som forhindrer, at de gør det? Og tilsvarende: Har der været noget i lovgivningen, der har forhindret de chilenske folk, der har fået asyl i Danmark, i at vende tilbage og deltage i genopbygningen af Chile?

Endelig bliver jeg nødt til at bede hr. Helge Adam Møller bekræfte – for ellers er jeg i tvivl om, hvorvidt vi forstår hinanden – at hvis man den 1. januar 1995 kommer til Danmark som